

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890

Citation: Baggesen, Jens: "Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890", i Baggesen, Jens: *Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890*, 1889-1903, s. 342. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-baggesen02val-shoot-idm140651418270080.pdf>
(tilgået 15. maj 2024)

Anvendt udgave: Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890

Naar Bagg. i nærværende Riimbrev - med Hentydning til Oehl.s "Alladdin", der i Juli Maaned 1805 var udkommen sammen med "Baulundurs Saga" som 2den Deel af hans "Poetiske Skrifter" - tillægger sig selv Navnet Nouredin, hvormed maa sammenholdes Yttringen i Brevets Slutning om "Vaulunders Steen", saa vil han dermed give tilkjende, hvorledes han, den spekulativt anlagte og jevnlig med filosofiske Studier og Granskninger sysselsatte Digter, i Modsætning til Aladdin-Oehl., hvem det umiddelbare poetiske Instinkt havde givet den vidunderlige Lampe ihænde, gjør sig Haab om ved fortsat Kamp og Stræben at naae "til Digterfieldets Top" ("Giengangeren" 1807, S. 149; 2 DB. VII, 83) ad sin egen Bei, ved en Birkeliggjørelse af sin omtrent samtidig, deels i "Giengangeren", deels i Forerindringen til den nye Udgave af "Labyrinten" („Digtervandring") proklamerede Theori om Mythologiens og Romantikens Fortrængelse fra den høiere Poesi og Naturfilosofiens Indsættelse i deres Sted. Under 25 Aug. 1810 skriver han fra Paris til Grev Ernst Schimmelmann Bl. A. Følgende: "Den leichtsinnigen, schwärmerischen, unzuverlässigen Dichter in mir habe ich getödtet, und durch anhaltende ernste Studien habe ich meinem Geiste eine ganz andere Wendung gegeben. *Der Dichter Baggesen*, dem der Mensch so viele Jahre lang schrecklich geopfert wurde, wird schwerlich mehr anders als in den schon fertigen 343 Arbeiten zum Vorschein kommen - Dänemark hat ohnehin jezt einen weit besseren, dessen göttlichen Genius ich von ganzer Seele bewundere. Aber *der Denker Baggesen* (wenn die grössten Denker unsrer Zeit ihm nicht zu sehr geschmeichelt haben) hofft noch sich ein Denkmal zu sezen, als Resultat seiner Studien, seiner Welterfahrung und seiner Menschenkenntnisse, das einst die Nachwelt überzeugen wird, der gnädigste König und der groszmütigste Minister haben ihn nicht umsonst geliebt und gerettet"